

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010555
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010555.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného I. P. pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26.2.2018, sp. zn. 9T/126/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného zo skutkov v bodoch 1 a 2 obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 3Pv 648/16/2202-60 zo dňa 8.8.2017 pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1) dňa 17.11.2016 v čase okolo 18.20 hod. v R., na sídlisku S. U. v časti kde sa nachádza dámske kaderníctvo R. a solárium J., si vytipoval H. W., nar. XX.X.XXXX a túto napadol tak, že jej zozadu strhával čiernu koženkovú kabelku z ramena, v dôsledku čoho sa začala brániť a spadla na zem, následne sa mu podarilo jej kabelku vytrhnúť z ruky a utiecť preč, čím poškodenej H. W. spôsobil pomliaždenie bedra vľavo a oboch kolien a škodu vo výške 159,- eur,

2) dňa 4.12.2016 v čase okolo 18:00 hod. v R., na ulici Z., na chodníku pred rodinným domom č. XXX/X sotil do chrbta T. P., ktorá spadla tvárou na zem, následne jej vytrhol kabelku a utekal preč smerom k železničnému priecestiu, čím poškodenej T. P. spôsobil škodu vo výške 190,- eur.

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodené H. W. a T. P. boli s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Napadnutým rozsudkom bol zároveň obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. (skutok v bode 3), na tom skutkovom základe, že

dňa 22.02.2017 v čase okolo 22.30 hod v R., na ulici P. XXXX/XX v Domove dôchodcov L., v nocľahárni pre bezdomovcov, prišiel k posteli na ktorej spal P. C. a z vrecka nohavíc, ktoré mal odložené vedľa postele, mu odcudzil finančnú hotovosť vo výške 195,- eur, nocľaháreň následne opustil a s finančnou hotovosťou odišiel taxíkom do obce P., čím spôsobil poškodenému P. C. škodu vo výške 195,- eur, aj napriek tomu, že dňa 16.06.2016 mu bola právoplatne uložená bloková pokuta vo výške 30,- eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, o čom svedčí blok na pokutu nezaplatenú na mieste, ev. č. 12068464.

Za tento prečin obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák., § 110 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/54/2017 zo dňa 8.3.2017, výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/7/2017 zo dňa 28.2.2017 a výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.3.2017 sp. zn. 9T/21/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému P. C. škodu vo výške 195 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu I. stupňa, aby v nej znovu konal a rozhodol. Namietal spôsob vyhodnotenia dôkazov vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku, a tiež spôsob, akým súd vyhodnotil obranu obžalovaného. Poukázal na to, že obžalovaný sa k obom skutkom kladených mu za vinu v bodoch 1 a 2 obžaloby priznal už v prípravnom konaní. Ku skutku v bode 1 obžaloby prvýkrát vypovedal 15.3.2017, kedy sa priznal, až následne uviedol, že si všetko vymyslel a bol prepustený zo zadržania. 16.3.2017 sa sám dostavil na políciu, kde vypovedal podrobne k obom skutkom lúpeží a rovnako sa priznal aj pred sudcom pre prípravné konanie dňa 18.3.2017, kde mu evidentne žiadny nátlak ani násilie nemohli hroziť. Ak by teda mala byť pravdivá verzia, že sa obžalovaný bál policajtov, ktorí ho 14.3.2017 zbili, po prepustení zo zadržania dňa 15.3.2017, by sa zrejme dobrovoľne nedostavoval 16.3.2017 na políciu, aby sa priznal a podrobne vypovedal k obom skutkom. Navyše, ak by ho policajt 14.3.2017 oboznámil, ako má vypovedať, je nanajvýš nepravdepodobné, aby si takúto výpoveď pamätal podrobne až do 16.3.2017. Tiež poukázal na to, že obžalovaný vo výpovedi dňa 12.7.2017 uviedol, že proti uzneseniam o vznesení obvinení si sťažnosť nepodal preto, že tomu nerozumel, ale vo väzbe sa už poučil od chlapcov, čo spáchali lúpeže, aj od obhajcu. Na základe uvedeného nie je možné prioritne vychádzať z možnosti, že príslušníci policajného zboru postupovali nezákonne, a to výlučne na základe ničím nepodloženého tvrdenia obžalovaného. Výpoveď obžalovaného, vzhľadom k nátlaku, je spochybnená znaleckým posudkom, výpoveďou svedka C. a svedka H. ktorého hodnovernosť nebola obhajobou spochybnená, ani nebol produkovaný žiadny dôkaz na túto skutočnosť, a ktorý svedok akýkoľvek nátlak na obžalovaného odmietol. Svedecké výpovede k výške páchatel'a môžu byť do značnej miery skreslené nesprávnym odhadom z väčšej vzdialenosti, s inými svetelnými podmienkami v čase skutku, oblečením páchatel'a, keďže k skutkom došlo v zimnom období a nemôžu to byť rozhodujúce dôkazy na identifikáciu páchatel'a. Ako pomocný dôkaz sú síce do istej miery v prospech obžalovaného, ale v žiadnom prípade jeho vinu nevylučujú. Zo svedeckej výpovede Z. X. vyplýva jej kladný vzťah k obžalovanému, jedná sa o svedkyňu, ktorá bola navrhnutá obhajobou až v septembri 2017, teda cca. 10 mesiacov po skutku. Je preto vysoko nepravdepodobné, aby si svedkyňa tak stopercentne pamätala časový úsek dvoch hodín spred 10 mesiacov, nemožno vylúčiť, že svedkyňa bola na výsluch pripravená obhajobou tak, aby bol v prospech obžalovaného. Ak by bolo pravdivé tvrdenie obžalovaného, že skutok nespáchal, je nepravdepodobné, že by si výsluch tejto svedkyne, o ktorej vedel od samého začiatku konania, ponechal až na časť trestného konania pred súdom a neargumentoval ním počas 9 mesiacov konania a to ani v čase, keď bol vo väzbe. Rovnako je otázne, prečo obžalovaný nenavrhol už skôr aj ďalších svedkov, ktorí s ním mali pracovať na farme.

Výpovede obžalovaného vykonané zákonným spôsobom v prípravnom konaní nie sú menej relevantnými dôkazmi oproti jeho výpovediam v konaní pred súdom. Jeho skoršie výpovede však možno považovať za vierohodnejšie s poukazom na to, že obžalovaný nebol priamo konfrontovaný s výškou hroziaceho trestu, v tom čase nebol poučený páchatel'mi lúpeží, obhajobou o tom, že jeho priznanie tvorí rozhodujúci dôkaz v konaní, bez ktorého je preukázanie viny značne sťažené, resp. prakticky nemožné.

Obžalovaný odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora zotrvala na písomných dôvodoch odvolania v celom rozsahu.

Obhajca obžalovaného zhodne s jeho písomným vyjadrením na č.l. 424 navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť s tým, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný. Poukázal pritom na zmätočnosť odôvodnenia odvolania prokurátora a nezmyselnosť jeho úvah v kontexte s výsledkami vykonaného dokazovania.

Obžalovaný sa stotožnil s návrhom obhajcu, opätovne uviedol, že sa dopustil len skutku, za ktorý bol odsúdený, a ku ktorému sa priznal, ostatnej trestnej činnosti sa nedopustil.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti tak v otázke viny ako aj trestu.

Súd I. stupňa vykonal vo veci dokazovanie všetkými dostupnými dôkazmi, následne tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

Preskúmaním obsahu spisu krajský súd zistil, že za skutky v bodoch 1 a 2 obžaloby bolo obžalovanému podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie uzneseniami Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania zo dňa 16.3.2017, ČVS: ORP-752/1-VYS-GA-2016 a ČVS: ORP-790/2-VYS-GA-2016, ktoré mu boli doručené spolu s uznesením o spojení veci dňa 16.3.2017.

Zo zápisnice o zadržaní obvineného vyplýva, že tento bol zadržaný 16.3.2017 o 15.00 hod., následne v tento deň v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod. bol vypočutý a k skutkom uvedeným v bodoch 1 a 2 obžaloby sa priznal. Pri ďalšom výsluchu dňa 12.7.2017 poprel spáchanie skutkov lúpeže, uviedol, že pri výsluchu dňa 14.3.2017, kedy bol predvedený na políciu mestskou políciou v súvislosti so skutkom pod bodom 3 obžaloby, bol k priznaniu ohľadom jednotlivých skutkov lúpeže donútený, najmä policajtom H., vtedy sa dožadoval aj konfrontácie s poškodenými, keď ho policajti zbili, súhlasil, že pôjde s nimi do kancelárie a spíšu to, vtedy ho poslali domov s tým, aby prišiel 15.3.2017 v čase o 6.50 hod., čo dodržal, ale policajť mu povedal, že nemá na neho čas a tak prišiel dňa 16.3.2017, kedy ho už vypočúvali.

Na č. I. 177 spisu sa nachádza zápisnica o výsluchu osoby zo dňa 14.3.2017, z ktorej vyplýva, že I. P. bol tohto dňa v čase od 21.40 do 22.10 hod. vypočúvaný v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por. ku skutku v bode 3 obžaloby, k spáchaniu ktorého sa priznal.

Na základe vyššie uvedenej zápisnice krajský súd vyvodil, že podporuje pravdivosť tvrdenia obžalovaného o tom, že po tomto výsluchu mu bolo uložené dostaviť sa na políciu nasledujúceho dňa t.j. 15.3.2017, ako aj obžalovaným popisovaný postup, za akých okolností sa dostavil na výsluch dňa 16.3.2017. Na možný nátlak na obvineného v prípravnom konaní nasvedčujú aj jeho výpovede v pozícii svedka zo dňa 16.3.2017 z č. I. 37 - 42 realizované v čase od 11.45 hod. do 12.10 hod. a od 12.15 hod. do 12.40 hod., na ktoré preto nemožno prihliadať ako na dôkaz v prejednávanej veci, možno z nich len

vyvodiť nejednoznačný postoj obžalovaného k skutkom, za ktoré bol neskôr obvinený, teda zrejme v čase, keď ešte nebolo vznesené obvinenie.

Okresný súd v prejednávanej veci správne zistil, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by usvedčoval jednoznačne obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v bode 1 a 2 obžaloby, v tejto súvislosti správne vyhodnotil výpovede jednotlivých poškodených H. W. a T. P., ako aj svedeckú výpoveď I. X..

Aj krajský súd zastáva názor, že priznanie sa obžalovaného v prípravnom konaní dňa 16.3.2017 a nejasný postup polície proti obžalovanému už od 14.3.2017 odôvodňuje pochybnosti o spôsobe získania jeho priznania. Z uvedeného dôvodu nemožno založiť rozhodnutie o vine obžalovaného len na základe tohto, neskôr odvolaného priznania, keď vo veci neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval, ani jedna z poškodených obžalovaného neopoznala a ich popis okolností, skutku, ako aj páchatel'a, nezodpovedal zovňajšku a fyzickým predpokladom obžalovaného, bol aj v rozpore sa s priznávajúcou sa výpoveďou obžalovaného z prípravného konania.

Za takejto dôkaznej situácie súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom podľa zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného rozhodol o skutkoch v bodoch 1 a 2 obžaloby oslobodzujúcim výrokom.

K odvolacím námietkam prokurátora krajský súd dodáva, že bez existencie nepochybného dôkazu, nemožno uznať obžalovaného vinným len na základe úvah o pravdepodobnosti resp. nepravdepodobnosti dôkazov.

Pretože výrok o vine obžalovaného zo skutku v bode 3 obžaloby nebol napadnutý odvolaním, krajský súd tento výrok nepreskúmaval. Odvolaním prokurátora bol napadnutý výrok o treste, len v súvislosti s jeho odvolaním vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku, pričom krajský súd považoval výrok o treste za správny a zákonný, preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.